

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401336816/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

SKOMAGER. Klokken tolv – og De maa ikke bruge dem mere end een Gang.

KLINT. Een Gang frem og tilbage.

SKOMAGER. Naar Klokken slaar tolv, saa lover De mig at smide Kaloskerne ud af Vinduet.

KLINT. Ud af Vinduet?

SKOMAGER. Ja ud af dette Vindue, saa skal jeg nok passe paa dem. Vil De saa give mig Haanden derpaa? *Klint gør det.* De har et ærligt Ansigt, De vil ikke bedrage mig.

KLINT. Nej, det kan De være rolig for.

SKOMAGER. Jeg vil tro Dem. Altsaa Klokken tolv.

Naar Klokken slaar tolv paa Regensens Ur,
da flyver jeg ud fra min Fængselsmur,
langt bort fra Nordens Kulde og Nød
til Asjens frugtbare Moderskjød,
og hviler min Krop og kvæger de arme
forfrosne Lemmer i Solens Varme.

Tavs vandrer jeg om, og ingen mig ser,
og ingen mig piner og plager mer.

Lad Digterne lede, til de bliver gale!

Jeg sidder saa lunt i Libanons Dale,
og glæder mig over min Friheds Skat,
og slipper den aldrig. – God rolig Nat!

Gaar.

TIENDE SCENE.

KLINT *griber Kaloskerne.*

Jeg maa strax have dem paa! – Men hvad er det dog for Djævelskab? Begynder Ideerne nu at tage Frakke og Buxer paa og vandre om blandt Folk som ordentlige, virkelige Personer? – Eller var Man-

4*

den gal? Jeg veed ikke – men det forekom mig, at han undertiden talte paa Vers. – Det er dog altid et Forsøg værd. Men hvor skal jeg nu flyve hen? jeg maa kun bruge dem een Gang. – Aa det maa give sig af sig selv, der er ingen Tid at spilde. *Vil tage dem paa.* Men hvad er nu det?

ELLEVTE SCENE.

Klint. Regensianerne.

Mel. af Lumpacivagabundla.

I.

KOR.

Op I gjæve Søner
af den røde Gaard!
Glædens Klokke slaar,
Soidet forestaar!
Fra de gamle Rønner,
fra Besvær og Mas
gaar til Mers og Knas
vor Sejlads.

FØRSTE.

Hen da, hvor i Ro
Glædens Druer gro!

ANDEN.

Vejen gaar, min Tro,
over Vesterbro.

KOR.

Lars Mathisen lønner
Møjen, vi har haft,
Slidet paa vor Kraft
med sin Saft.

2.

KOR.

Vi faa nu Betaling
i den søde Drik